

VØKSTUR

Jóannes við Ósagarð hevur fingið sær útistovu, og nú sprettir og spírar

Myndir: Dagfinn Olsen

SPRETTIR OG SPÍRAR

VØKSTUR Tomatir, víntrúvur og agurkir og mangt annað grøt í hesum døgum kring landið. Væl ber til at fáa grønmæti og frukt at vaksa í vakstarhúsi, og alt fleiri hava áhuga í hesum. Við Ósagarð i Vági grøt um gangandi fót

Dagfinn Olsen

Miðlafólk tosa regluliga um agurkutíð. Tað er tíðin, tá lít-ið hendir í samfelagnum, sum skrivast kann um, eittnú á politiska økinum.

Og summarfrítíðin er agurkurtíð. Eisini hjá teimum, sum hava vakstarhús ella sonevnda útistovu.

Jóannes við Ósagarð í Vági hevur fingið sær útistovu, og nú grøt. Har vaksa tomatir, víntrúvur, agurkir, grønt pipar, súrepli, blommur, perur og fíkur.

Jóannes býr við Ósagarð í Vági, og fedrarnir settust niður har fyrri mongum árum síðani, og ættarliðini hava hildið við á sama stað.

Hóast ein skuli hildið, at har var vindhart, og at havið, saltið, ikki gjørdi tað gjørligt at fáa aldingarð á staðnum,

so ber eisini garðurin boð um, at væl ber til at fáa trø og blómur at vaksa í garðinum. T.d. er eitt træ úr Hetlandi, sum Jóanes vísir á, og sum hevur purpurlittar blómur, og sum annars stendur grønt alt árið.

Jóannes heldur, at teir gomlu mundu vita hvat teir gjørdi, tá teir settu búgv við Ósagarð, og at tað ikki er av tilvild, at ættin hevur trivist har í fleiri ættarlið.

Jóannes, Bjerregaard og skálkabros

Jóannes við Ósagarð hevur lætt til skemt, og honum dámar væl at leggja dent á – við einum skálkabrosi, at til vinstru í politikki er hann í øllum førum ikki. Tað stendur heilt fast.

Men so lægið tað ljóðar, so er tað súreplatræið av

slagnum Ritt Bjerregaard, ið trívist so avbera væl í útistovuni við Ósagarð, og henda søgan fer ikki afturvið, uttan eitt skálkabros.

Agurkutíð er, og í vakstrarhúsum og útistovum, og eisini í aldingørðunum kring landið, fegnast tey, ið hava grønar fingrar, tí nú sprettir á fold og spírar.

